

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315202944
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4315202944.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobkyne: G.. G. P., A.. XX.XX.XXXX, S. W. XXX XX O., Č.. XXX, zastúpená advokátom JUDr. Roman Jurík, advokátska kancelária so sídlom Nové Zámky, Jazerná 19, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, v zastúpení AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o návrhu na prerušenie konania **z a s t a v u j e** .

II. Súd **u r č u j e** , že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu dňa 29.06.2012. S podanou žalobou podala žalobkyňa aj návrh na neodkladné opatrenie, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.06.2012 a zároveň by bola zamestnávateľovi žalobkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny D. uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok z jej mzdy. Takúto žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že strany sporu uzavreli úverovú zmluvu na základe ktorej jej bol poskytnutý úver pričom ide o spotrebiteľskú typovú zmluvu. Súčasťou takejto typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, teda žalovaného, bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy s tým, že žalovaný napriek spornosti veci požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Žalobkyňa ďalej uviedla, že napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť vykonávajú sa zrážky z jej mzdy a nemá možnosť ich priamo zastaviť. Jej zamestnávateľ je podľa zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu s tým, že výšku dlhu jednostranne a sám diktuje žalovaný a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Žalobkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že na základe žiadosti žalovaného, ktorá bola adresovaná jej zamestnávateľovi boli vykonávané zrážky zo mzdy, čím zároveň osvedčuje vecnú súvislosť medzi zrážkami zo mzdy a spornou dohodou o zrážkach zo mzdy. Podľa názoru žalobkyne je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore z právom Európskej únie ako aj s medzinárodnou zmluvou, a preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Takýto zabezpečovací inštitút umožňuje postihovať majetok dlžníka s tým, že ten nedokáže priamo proti svojmu zamestnávateľovi zastaviť takéto zrážky, a to napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Žalobkyňa ďalej uviedla, že súladnosť inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom Európskej únie už bolo predmetom prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom vo veci C-30/12 P. Pohotovosť, avšak žalobkyňa Q. P. po intervencii spoločnosti Pohotovosť stiahla žalobu späť a pre vnútroštátny

súd tým odpadol dôvod pre prejudiciálne konanie. Z uvedených dôvodov tak žalobkyňa žiadala, že ak súd nepredloží vec Ústavnému súdu SR na konanie o súlade z inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s medzinárodnou zmluvou podľa článku 125 ods. 1 písmena a) Ústavy, navrhla aby vec bola predložená súdnemu dvoru Európskej únie s rovnakým znením formou prejudiciálnej otázky ako vo veci C-30/12. Podľa jej názoru je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore s právom Európskej únie.

2. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 30.03.2015 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy, ktoré vyplývajú z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.06.2012, a zároveň uložil zamestnávateľovi žalobkyne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny D. nevykonávať zrážky zo mzdy na základe takejto dohody o zrážkach zo mzdy. Z odôvodnenia uznesenia takéhoto neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa osvedčila skutočnosť tvrdené o nutnosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov do skončenia konania o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy s tým, že podľa názoru súdu inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Proti takémuto neodkladnému opatreniu podal žalovaný odvolanie, pričom Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 25Co/932/2015 zo dňa 11.11.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2015, potvrdil rozhodnutie, ktorým prvostupňový súd nariadil neodkladné opatrenie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že výkonom práv z dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného by mohlo dôjsť v danom prípade k zásahu do práv a právom chráneného záujmu žalobkyne počas prebiehajúceho konania vo veci určenia neplatnosti predmetnej dohody. Okrem toho žalobkyňa preukázala potrebu nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia, pretože žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o vykovanie zrážok zo mzdy v zmysle uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy. Z uvedených dôvodov je tak potrebné, aby boli dočasne upravené pomery strán sporu a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal písomné vyjadrenie k podanej žalobe zo dňa 26.06.2015, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako právny inštitút je neplatný pre rozpor s právom Európskej únie, nakoľko takéto tvrdenie nemá žiadnu vecnú a právnu súvislosť, pretože právo Európskej únie neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by takúto otázku riešilo. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení ďalej poukázal na poslednú novelu zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa účinnú od 01.05.2014, v ktorej sa novelizovali aj ustanovenia týkajúce sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že dohodu o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok práva žiadnym spôsobom nevylučoval právny poriadok a ani nevylučuje. Pokiaľ ide o poukázanie žalobkyne na rozhodnutie vo veci C-30/12 P./Pohotovosť, tak Súdny dvor Európskych spoločenstiev v nich nevyslovil rozpor práva Európskej únie s vnútroštátnou úpravou zabezpečovacieho prostriedku práva dohody o zrážkach zo mzdy. Prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t.j. úhrady splátok úveru, pričom podstatou takejto dohody je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu, ktoré je vyjadrené v dohode o zrážkach zo mzdy, jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Na použitie takéhoto inštitútu sa teda neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napríklad stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti. Okrem toho nie je z podanej žaloby zrejmé, prečo na základe žaloby by sa nemohli uhrádzať splátky úveru, keď každá splátka predstavuje platenie predmetu plnenia a ceny plnenia s tým, že predmet plnenia a cena plnenia nie sú v zmysle relevantnej právnej úpravy a to ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, a preto ani pri uhrádzaní splátok prostredníctvom zrážok zo mzdy nie je možné tvrdiť, že by sa tak uhradzovalo plnenie z neprijateľných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nepredstavuje zrážanie časti mzdy na akejsi subjektívnej predstave žalovaného ani na uplatňovaní nároku, ktorý by bol v plnom rozsahu splatený ako tvrdí žalobca, ale predstavuje zrážky v podobe a výške v akej boli stanovené mesačné splátky úveru. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy už len preto, že žiadne plnenia z neprijateľných podmienok sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy neplatili. Je tiež nesprávne tvrdenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy má umožniť svojvoľné určenie dlhu a postihnutie majetku, pretože zrážka zo mzdy nemôže prevyšovať zákonom určenú hranicu, a dohoda o zrážkach zo mzdy je výsledkom slobodného rozhodnutia ju uzavrieť. Zároveň žalovaný navrhol, aby bolo v konaní zo strany žalobkyne predložené potvrdenie o príjme za posledných 12 mesiacov pred podaním žaloby na preukázanie toho, či zo mzdy žalobkyne

sú alebo nie sú vykonávané zrážky zo mzdy na základe iných dohôd o zrážkach zo mzdy v prospech iných subjektov, pretože ak by totiž žalobkyňa akceptovala vykonávanie zrážok zo mzdy v prospech iných subjektov na základe dohôd o zrážkach zo mzdy potom jej tvrdenia napádajúce podstatu dohody o zrážkach zo mzdy ako inštitútu by boli pochybné, nevierohodné a účelové. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný zamietnuť takúto žalobu.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalovaného ako aj žalobkyňu s tým, že žalobkyňa sa na predmetné pojednávanie zo dňa 19.06.2017 dostavila, pričom právny zástupca žalovaného napriek tomu, že mal predvolanie riadnym spôsobom doručené sa na pojednávanie nedostavil a ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Zároveň súhlasil aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, pričom sa pridržiaval doterajších vyjadrení a žiadal aby bola žaloba zamietnutá. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 CSP rozhodol o tom, že sa vykoná pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s tým, že poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa jeho názoru predmetná dohoda nebola individuálne dojednaná, a preto z uvedených dôvodov je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná pre rozpor s dobrými mravmi ako aj zákonom, pričom obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa názoru právneho zástupcu žalobkyne má žalobkyňa naliehavý právny záujem na určení neplatnosti takéhoto právneho úkonu, pretože nárok žalovaného, ktorý si uplatňoval proti žalobkyňi je sporný. Zároveň právny zástupca žalobkyne dal na zváženie súdu aj tú možnosť, aby určil neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú obsiahnuté v dohode o zrážkach zo mzdy, pretože v prípade, že by boli takto určené tak by boli záväzné aj do budúcnosti. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na prerušenie konania, aby sa súd obrátil s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor EÚ, resp. na Ústavný súd SR, tak na takomto návrhu netrvá. Žalobkyňa pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že finančné prostriedky z poskytnutého úveru použila na úhradu jej ďalších dlhov s tým, že jej bol poskytnutý úver vo výške 1.170 EUR a vykonala úhrady takéhoto úveru, resp. boli vykonané zrážky z jej mzdy v rozsahu 1.850 EUR. Po tom ako bolo nariadené neodkladné opatrenie, tak jej zamestnávateľ prestal vykonávať zrážky zo mzdy.

5. Súd potom ako sa oboznámil s obsahom spisového materiálu a to predovšetkým podanou žalobou, zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 29.06.2012, dohodou o zrážkach zo mzdy, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 10.09.2012, návrhom na začatie prejudiciálneho konania C-30/12, písomných pripomienok zo dňa 02.05.2012, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.06.2015, vyjadrením žalobkyne k podanému odvolaniu zo dňa 22.10.2015, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalovaného zo dňa 09.06.2017, ako aj ostatným spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Strany sporu uzavreli dňa 29.06.2012 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.170 EUR, pričom splatnosť takéhoto úveru bola 42 mesiacov a mesačná splátka sa mala splácať k dvadsiatemu deviatemu dňu v mesiaci. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá 62,69 EUR s tým, že celkovú čiastku, ktorá mala žalobkyňa ako dlžník zaplatiť bola dohodnutá vo výške 2.632,98 EUR. RPMN bola určená vo výške 69,98 % , ročná úroková sadzba úveru bola dojednaná v rozsahu 70,02 % ročne a priemerná RPMN za úver bola určená vo výške 64,52 %. Súčasťou takejto zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o.. Zároveň dňa 29.06.2012 uzavreli strany sporu dohodu o zrážkach zo mzdy iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z ktorej vyplýva, že žalovaný má proti žalobkyňi pohľadávku, ktorá mu vznikla z titulu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.170 EUR, pričom takáto pohľadávka žalovaného bola v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka zabezpečená dohodou o zrážkach zo mzdy s tým, že zamestnávateľ žalobkyne bol povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 62,69 EUR. V zmysle článku 3 takejto dohody sa strany sporu tiež dohodli, že zrážky zo mzdy žalobkyne budú vykonávané jej zamestnávateľom do doby, než žalovaný jej zamestnávateľovi písomne ohlási, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe a v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov sú splatené. Zároveň táto dohoda sa uzatvárala na dobu, kým budú splatené všetky pohľadávky žalovaného vzniknuté na základe a v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov, pričom mohla byť takáto dohoda zrušená iba písomnou dohodou oboch strán. Samotný dlžník nemá oprávnenie odstúpiť alebo vypovedať takúto zmluvu pred jej splatením. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 10.09.2012 vyplýva, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny D., mzdovú učtáreň o vykonávanie zrážok zo mzdy z dôvodu, že poskytol žalovanej revolvingovú pôžičku pod variabilným

symbolom XXXXXXXXXXX, pričom žalobkyňa bola ku dňu 10.09.2012 v omeškaní so splátkou v sume 62,69 EUR. Keďže bola uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy medzi stranami sporu, tak žalovaný žiadal zamestnávateľa žalobkyne aby začal vykonávať pravidelné mesačné zrážky zo mzdy v sume 62,69 EUR a to až do vyrovnaní celého dlhu, ktorý podľa tvrdení žalovaného ku dňu 10.09.2012 predstavoval sumu 2.570,91 EUR. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/353/2012 zo dňa 31.12.2012 vyplýva, že odvolací súd potvrdil uznesenie o výroku, ktorým bola uložená zamestnávateľovi žalobkyne povinnosť držať sa zrážok zo mzdy v prospech žalovaného a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy a to až do skončenia konania vo veci samej o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Z uznesenia Okresného súdu Prešov 11C/193/2011 zo dňa 21.11.2011 vyplýva, že takýto okresný súd predložil Súdnemu dvoru Európskych spoločností prejudiciálnu otázku, či bráni článok 38, článok 17 Charty základných práv Európskej únie spojený s článkom 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v aplikácii takej vnútroštátnej úpravy, podľa ktorej sa na základe dohody o zrážkach zo mzdy vykonávajú spotrebiteľovi zrážky zo mzdy bez súdnej kontroly neprijateľných podmienok a spotrebiteľ nemá priamo možnosť tieto zrážky zrušiť. Zároveň takýmto rozhodnutím súd prerušil konanie do rozhodnutia Súdnemu dvoru EÚ o takejto otázke. Z listinného dokladu zo dňa 22.02.2012 vyplýva, že bol doručený návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru EÚ. Z písomných pripomienok zo dňa 02.05.2012 vo veci vedenej na súdnom dvore EÚ pod č. C-30/2012 Q. P. proti P. proti Pohotovosť, s.r.o. vyplývajú písomné pripomienky Európskej komisie k uvedenému sporu. Uznesením tunajšieho súdu 15C/137/2015 zo dňa 30.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/935/2015 zo dňa 11.11.2015, ktoré bolo právoplatné dňa 15.12.2015 vyplýva, že žalovanému bolo neodkladným opatrením uložená povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne, ktoré vyplývajú z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.06.2012 a zároveň bolo uložené zamestnávateľovi žalobkyne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny D. povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy z takejto dohody. Z podaného odvolania žalovaného proti uzneseniu, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie tunajším súdom vyplýva, že žalovaný žiada aby takéto neodkladné opatrenie bolo zamietnuté z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky a predpoklady pre vydanie takéhoto neodkladného opatrenia, pričom súd prekročil rozsah a povahu neodkladného opatrenia a takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné, čo do podstatných otázok o ktoré sa opiera jeho nariadenie. Z vyjadrenia žalobkyne k podanému odvolaniu žalovaného zo dňa 22.10.2015 vyplýva, že považuje odvolanie žalovaného proti neodkladnému opatreniu za nedôvodné, pretože rozhodnutie tunajšieho súdu o neodkladnom opatrení považuje za vecne a právne správne. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 09.06.2017 vyplýva, že ten žiada súd, aby bola žaloba zamietnutá.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy. Zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

14. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby,12cd) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20151101.html>> ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je jedným z prostriedkov na zabezpečenie peňažnej pohľadávky s tým, že v čase uzavretia takejto dohody musí existovať pohľadávka, ktorú má zabezpečovať, pričom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Zároveň dohoda o zrážkach zo mzdy ako dvojstranný právny úkon musí spĺňať aj všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takýto úkon musí byť tak urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a to pod následkom neplatnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať základné náležitosti a to označenie veriteľa a dlžníka, platiteľa mzdy, označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, ako aj výšku dohodnutých zrážok.

18. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere ako aj uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy dospel k názoru, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a obsah takýchto zmlúv nemohla žalobkyňa takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť, pretože boli vopred pripravené samotným žalovaným, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti /poskytovanie úverov/ a dopĺňali sa do takýchto zmlúv len určité údaje o úvere ako aj osobné údaje žalobkyne. Zároveň nebolo v konaní preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyni na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa tak mala pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere ako aj dohode o zrážkach zo mzdy postavenie slabšej zmluvnej strany s tým, že takúto zmluvu vypíňal príslušný zamestnanec žalovaného. Z uvedených dôvodov tak medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský právny vzťah.

19. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúži na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru, pričom žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu nemohla jednak ovplyvniť takýto inštitút zabezpečenia nárokov z úveru, pretože si ho zvolil žalovaný a nemohla tiež ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Okrem toho takýto zabezpečovací inštitút umožňoval žalovanému okrem zabezpečenia svojej pohľadávky úhradu takejto pohľadávky s tým, že obchádzal ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, ktoré vyplývajú jednak z unijného práva, ako ja právneho poriadku SR, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o revolvingovom úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku proti žalobkyni, pričom takúto pohľadávku vymáhal aj napriek tomu, že žalobkyňa čiastočne splácala poskytnutý úver s tým, že splatila viac ako bola poskytnutá istina úveru, nakoľko tvrdenie žalobkyne o vykonanej úhrade v rozsahu 1.850 EUR žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil. Súd tiež podotýka, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola formulovaná jednostranne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, čo vyplýva aj zo samostatného článku 1 dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorého pohľadávku žalovaného tvorí okrem poskytnutého úveru aj príslušenstvo úveru, prípadne uplatnené zmluvné pokuty a náklady, ktoré mu preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedenej pohľadávky proti žalobkyni. Zároveň z článku 3 takejto dohody o zrážkach zo mzdy tiež vyplýva, že zrážky zo mzdy žalobkyne budú vykonávané jej zamestnávateľom a to až do doby, než samotný žalovaný oznámi zamestnávateľovi písomne, že všetky jeho pohľadávky sú splatené. S takto formulovanej dohody o zrážkach zo mzdy tak jednoznačne vyplýva, že nemožno ju považovať za individuálne dojednanú pretože hlavným účelom takejto dohody bolo zabezpečenie pohľadávky žalovaného s tým, že takáto pohľadávka sa uhrádzala zo mzdy žalobkyne bez toho, aby výška pohľadávky bola prejudikovaná súdnym rozhodnutím resp. aby

súd preskúmal či nárok žalovaného je dôvodný alebo či nie je uplatňovaný nárok aj z neprijateľných zmluvných podmienok, pričom len samotný žalovaný mohol oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne kedy je takáto pohľadávka splatená. Okrem toho žalovaný určoval podľa dohody o zrážkach zo mzdy výšku pohľadávky bez toho, aby žalobkyňa mala možnosť ju ovplyvniť. Takáto dohoda o zrážkach zo mzdy tak bola dohodnutá jednoznačne v neprospech žalobkyne, ktorá má postavenie spotrebiteľa s tým, že tá nemohla takúto dohodu zrušiť pred splatením jej pohľadávky a preto takáto dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd má tiež pochybnosti o tom, že by samotná žalobkyňa mala záujem uzatvárať takúto dohodu o zrážkach zo mzdy, pretože slúžila na zabezpečenie pohľadávky žalovaného a bola vnútená žalobkyňi v súvislosti s uzavretou zmluvou o revolvingovom úvere čo vyplýva zo skutočnosti, že obe zmluvy boli uzavreté v rovnaký deň. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinnéj od 01.05.2014 došlo k právnej úprave, na základe ktorej nie je prípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov okrem prípadov, keď takáto dohoda bola uzavretá formou osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Keďže takáto zmena právneho predpisu nemá prechodné ustanovenia, tak možno aplikovať toto ustanovenie aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.05.2014. Súd po tom ako preskúmal dohodu o zrážkach zo mzdy tiež zistil, že žalovaná nebola poučená o dôsledkoch jej uzavretia a nemala možnosť ju odmietnuť podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom podľa dôkaznú povinnosť o splnení si takejto povinnosti zaťažuje žalovaného. Z uvedených dôvodov takáto dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná v celom rozsahu pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka resp. podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a preto súd vyhovel žalobe žalobkyne a určil neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Podľa názoru súdu žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení takejto neplatnosti právneho úkonu nakoľko zo samostatného zákonného ustanovenia /§ 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, resp. § 53 ods. 1,5 Občianskeho zákonníka/ vyplýva naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neplatnosti takého právneho úkonu, ktorý je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobkyňa je tak v súčasnej dobe v stave právnej neistoty nakoľko jej zamestnávateľ jej vykonáva zrážky zo mzdy a len určením neplatnosti takéhoto právneho úkonu jej umožní, aby jej zamestnávateľ prestal s výkonom takýchto zrážok. Takáto určovacia žaloba tak poskytne žalobkyne v postavení spotrebiteľa ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Okrem toho žaloba bola podaná na tunajší súd do 30.06.2016 podľa ustanovení OSP, pričom jej účinky zostávajú zachované a preto zmena procesného predpisu /od 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok/ ohľadom naliehavého právneho záujmu nemôže ísť na ujmu žalobkyne.

20. Súd tiež zastavil konanie o návrhu žalobkyne na prerušenie konania obsiahnutého v podanej žalobe, ktorým žiadala aby súd prerušil konanie a obrátil sa s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor EÚ resp. na Ústavný súd SR ohľadom posúdenia súladu zákonných ustanovení upravujúcich dohodu o zrážkach zo mzdy s medzinárodnou zmluvou, pretože žalobkyňa, ktorá je oprávnená disponovať s takýmto návrhom ho zobrala späť, a preto súd analogicky v zmysle § 145 CSP rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

21. Súd nevykonal návrhy na dokazovanie, ktoré navrhol žalovaný, a ktorým žiadal aby žalobkyňa predložila potvrdenie o príjme za posledných 12 mesiacov pred podaním žaloby, a to za účelom preukázania či zo mzdy žalobkyne sú alebo nie sú vykonávané zrážky zo mzdy na základe iných dohôd o zrážkach zo mzdy v prospech iných subjektov, pretože takýto návrh na dokazovanie považoval za nadbytočný s tým, že nemal súvis s predmetom konania a zistený skutkový stav umožňoval súdu rozhodnúť o podanej žalobe.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobkyňa mala úspech v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných cestou Okresného súdu Levice ku Krajskému súdu v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).